

Заштитник грађана постоји у већини модерних демократија, а може бити колегијални орган или појединац.

У Србији Заштитник грађана је уставна категорија и Устав дефинише Заштитника као независан државни орган који штити права грађана и контролише рад органа државне управе, органа надлежног за правну заштиту имовинских права и интереса Републике Србије, као и других органа и организација, предузећа и установа којима су поверена јавна овлашћења. Заштитник грађана није овлашћен да контролише рад Народне скупштине, председника Републике, Владе, Уставног суда, судова и јавних тужилаштава. Устав, такође предвиђа обавезу доношења закона о Заштитнику грађана. У том смислу, 2005. године донет је Закон о заштитнику грађана.

3.2. Положај Заштитника грађана.

Заштитника грађана бира Народна скупштина већином гласова свих народних посланика, на предлог Одбора Народне скупштине за уставна питања. Све посланичке групе у Народној скупштини имају право да предложе кандидата Одбору за уставна питања. Након избора, Заштитник полаже заклетву пред Народном скупштином.

Услови за избор Заштитника грађана су: 1) да је дипломирани правник; 2) да има најмање десет година искуства на правним пословима који су од значаја за обављање послова из надлежности Заштитника грађана; 3) да поседује високе моралне и стручне квалитете; и 4) да има запажено искуство у заштити права грађана.

Заштитник грађана не сме бити члан политичке странке или организације, нити сме вршити било коју другу функцију.

Заштитник грађана ужива имунитет као и народни посланици (колоквијално речено ужива посланички имунитет).

Политичко деловање Заштитника грађана није дозвољено, па је самим Законом предвиђено да не сме давати изјаве политичке природе.

Заштитник грађана је независан, самосталан државни орган, што значи да ни један други државни орган не може давати упутства и вршити надзор над радом Заштитника. Заштитник одговара за свој рад само Народној скупштини и то на тај начин што једном годишње подноси Извештај о раду Народној скупштини. Овај извештај је не само начин одговорности Заштитника према Народној скупштини, већ и обавештавање Народне скупштине о поштовању људских права од стране органа управе.

Заштитник грађана има четири заменика који имају исти положај као и сам Заштитник.

3.3. Надлежности Заштитника грађана.

Заштитник грађана контролише поштовање људских права на следеће начине:

1. покретање и вођење поступка против органа управе учињене актима, радњама или нечињењем органа управе, ако се ради о повреди републичких закона, других прописа и општих аката,

2. пружањем добрих услуга, посредовањем и давањем савета и мишљења о питањима из своје надлежности,

3. извештавањем Народне скупштине и јавности о степену поштовања људских права,

4. законодавном иницијативом, с обзиром да има право да Народној скупштини предлаже законе.

Значи да Заштитник грађана делује превентивно, али и казнено, уколико по спроведеном поступку утврди да је дошло до кршења људског права.

Према томе, надлежност Заштитника грађана је специфична како у односу на надзор и контролу органа управе од стране Народне скупштине (Народна скупштина нема директних овлашћења над органима државне управе), тако и на деловање органа кривичног гоњења и судова који делују само када се ради о кривичном делу, а Заштитник делује и када акт или радња нису